Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

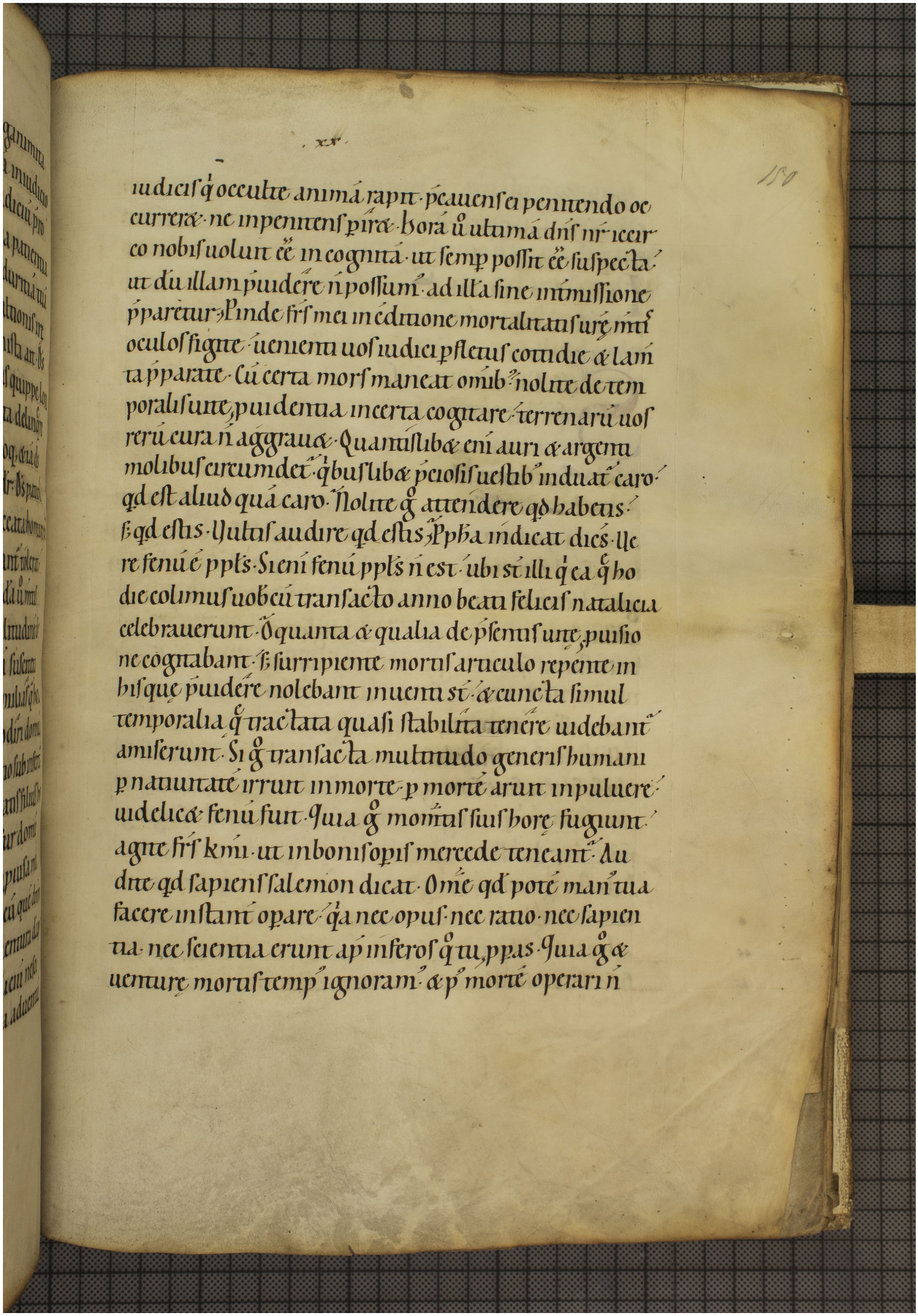

xx

150

iudicis q occulte animā rapit. Pcauensq penitendo oc
currere. ne impenitens pīra hora ū ultima dnī nr iccur
co nobis uolunt ēe in cognita. ut semp possit ēe suspecta.
ut diu illam puidere n possum. ad illā sine intimissione
pparetur. Pinde frs mei in ēditione mortalitatis ure mis
oculos figite. ueniente uos iudici pfectus cotidie. & lam
ta pparate. Cū certa mors maneat omib. nolite de tem
poralis unte puidentia incerta cogitare. terrenarū uos
rerū cura n aggraua. Quantū libe enī auri & argenti
molibus circumdet. q bus libe pciosis uestib induat caro.
qd est aliud quā caro. Nolite q attendere qd habetis.
ꝗ qd estis. Vultis audire qd estis. Ppha indicat dicēs. Ve
re fenū ē ppls. Si enī fenū ppls n est. ubi st illi q ca q ho
die colimus uobcū transacto anno beati felicis natalicia
celebrauerunt. O quanta & qualia de psentis unte puisio
ne cogitabant. ꝗ surripiente mortis articulo repente in
bisque puidere nolebant inuenti st. & cuncta simul
temporalia q tractata quasi stabilita tenere uidebant.
amiserunt. Si q transacta multitudo generis humani
p natuitate irruit in morte. p morte arui in puluere.
uidelicet fenū fuit. Quia q mortis suis bore fugiunt.
agite frs kmi. ut in boni sopis mercede teneant. Au
dite qd sapiens salemon dicat. Omne qd potest man tua
facere instanter opare. qa nec opus. nec ratio. nec sapien
tia. nec scientia erunt ap inferos q tu pperas. Quia q &
uenture mortis temp ignoram. & p morte operari n